

Samochwała

Wiersz Jana Brzechwy opisuje samochwałę, która chwali się swoimi umiejętnościami i doskonałością. Samochwała twierdzi, że jest bardzo zdolna i piękna, ma najlepsze stopnie w szkole, świetnie śpiewa i jeździ na rowerze, doskonale łapie muchy, zna się na geografii i jest mądra, zgrabna i urocza. Dodaje również, że jej rodzina jest wyjątkowa, a ona sama jest najlepsza ze wszystkich.

Morał wiersza jest ostrzeżeniem przed przesadną samochwałą i chwaleniem się swoimi dokonaniem. Wiersz Samochwała podkreśla, że takie zachowanie może zrazić ludzi i prowadzić do utraty szacunku. Morał sugeruje, że warto być skromnym i doceniać wysiłek innych, zamiast skupiać się tylko na sobie i swoich osiągnięciach.

*Samochwała w kącie stała
I wciąż tak opowiadała:*

*„Zdolna jestem niesłychanie,
Najpiękniejsze mam ubranie,
Moja buzia tryska zdrowiem,
Jak coś powiem, to już powiem,
Jak odpowiem, to roztropnie,*

*W szkole mam najlepsze stopnie,
Śpiewam lepiej niż w operze,
Świetnie jeżdżę na rowerze,
Znakomicie muchy łapię,
Wiem, gdzie Wisła jest na mapie,
Jestem mądra, jestem zgrabna,
Wiotka, słodka i powabna,
A w dodatku, daję słowo,
Mam rodzinę wyjątkową:
Tato mój do pieca sięga,
Moja mama – taka tęga*

*Moja siostra – taka mała,
A ja jestem – samochwała!”*

Samochwała Jan Brzechwa – audiobook

<https://wierszykidladzieci.net.pl/wp-content/uploads/2021/11/Samochwała-Jan-Brzechwa-audiobook.mp3>